

lemsstaterne er bemyndigede til at gennemføre beskyttelsen af personer såvel ved en generel lov om beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger som ved særlove, f.eks. for statistik. Under hensyn hertil finder udvalget, at det står lovgiver frit at bestemme, om den fremtidige lovgivning om behandling af personoplysninger bør udformes som en eller flere love.

Efter en samlet vurdering anbefaler udvalget ud fra lovtekniske hensyn, at den fremtidige generelle lovgivning om behandling af personoplysninger udformes som en samlet lov, der omfatter al form for behandling, herunder også den behandling, der foretages for private og offentlige myndigheder. Ved sit valg af lovmodel lægger udvalget vægt på, at hensynet til at sikre en korrekt implementering af det vedtagne direktiv taler for, at den overvejende del af bestemmelserne i den fremtidige lovgivning om behandling af personoplysninger affattes på samme måde, uanset om bestemmelserne tager sigte på offentlige myndigheder eller private. Det er endvidere tillagt betydning, at en samlet lovgivning på området må antages at skabe en højere grad af overskuelighed for dem, som skal anvende lovgivningen.

Udvalget bemærker i den forbindelse, at man naturligvis er opmærksom på, at der ved siden af den generelle lovgivning vil kunne vise sig at være behov for - inden for rammerne af direktivet - at fastsætte særlige regler for enkelte retsområder. I givet fald bør dette spørgsmål efter udvalgets opfattelse reguleres i særlovgivningen.

4.1.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter vedrørende valg af lovmodel og har på den baggrund udarbejdet et samlet forslag til lov om behandling af personoplysninger til afløsning af den nuværende generelle registerlovgivning.

I den forbindelse er det også tillagt betydning, at der i høringsvarene over betænkningen peges på, at der bør gennemføres en samlet lov om behandling af personoplysninger.

Det forhold, at der gennemføres en samlet lov på området, ændrer naturligvis ikke ved, at der på nærmere bestemte retsområder kan fastsættes eller oprettholdes særlige databeskyttelsesretlige regler. Justitsministeriet finder - ligesom udvalget - at en sådan regulering i givet fald bør ske i særlovgivningen. I overensstemmelse hermed indebærer den foreslåede bestemmelse om ændring af lov om massemediernes in-

formationsdatabaser ikke ændringer i den nuværende lovsystematik, jf. herom nedenfor under pkt. 4.2.10.3.

4.2. Lovforslagets hovedpunkter

4.2.1. Anvendelsesområde

4.2.1.1. Gældende ret

A. Lov om offentlige myndigheders registre

Lov om offentlige myndigheders registers anvendelsesområde fremgår af lovens kapitel 1, §§ 1-3.

Loven gælder for edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder personoplysninger, jf. lovens § 1, stk. 1.

Det fremgår af forarbejderne til loven, at begrebet »offentlige forvaltning« har samme indhold som det tilsvarende begreb i lov om offentlighed i forvaltningen. Uden for lovens område falder dermed bl.a. domstolene samt Folketinget og institutioner med tilknytning dertil.

Med hensyn til, hvad der nærmere skal forstås ved begreberne »edb-registre« og »personoplysninger«, henvises til pkt. 4.2.2.1. nedenfor.

Efter lovens § 1, stk. 4, gælder lovens kapitel 5 a, hvori der er fastsat regler om videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige, også for edb-registre, som indeholder oplysninger om virksomheder m.v. Oplysninger i forvaltningsmyndigheders edb-registre om juridiske personer er således også i et vist omfang umiddelbart omfattet af lovens område.

I § 1, stk. 5-9, er fastsat visse undtagelser fra lovens almindelige anvendelsesområde, således som dette fremgår af § 1, stk. 1. Undtaget er efter bestemmelserne behandling af personoplysninger i henholdsvis retsinformationssystemer og - under nærmere angivne betingelser - mediernes informationsdatabaser. Se nærmere herom i *betænkningen*, side 54 f.

Lovens §§ 2 og 3 indeholder bemyndigelse for vedkommende minister til at inddrage visse registre under loven, uanset disse som udgangspunkt ikke er omfattet. § 2 tager sigte på at muliggøre, at selskaber, institutioner, foreninger m.v., der ikke er en del af den offentlige forvaltning, under nærmere angivne betingelser kan inddrages under lovens område. Der er endvidere efter § 3 mulighed for at inddrage visse manuelle registre med personoplysninger samt visse edb-registre med oplysninger om juridiske personer under lovens område. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 50-54.

Endelig skal det fremhæves, at det følger af lovens § 31, at registre, der føres for politiets eller forsvarrets